

безпекова ситуація дозволила, відбувалось повернення процесу підготовки спортсменів, проведення змагань у більш безпечних регіонах. Відбулось адаптування до нових реалій, дотримання правил безпеки щодо перебування в укриттях під час повітряних тривог. Але в повному обсязі, звісно, ще не вдається відновити раніше звичний спосіб життя.

2. Зруйнована або частково пошкоджена інфраструктура. Окуповані території, з яких складно було евакуюватися спортсменам. Через це відбувся провал у тренуваннях, який необхідно надолужувати.

3. Моральний стан. Дуже важко сконцентруватись на результатах, коли в твоїй країні гинуть люди. Складно дивитись на зруйновані будівлі, де раніше відбувались тренування, проходило навчання, проводились змагання, де панувала спортивна атмосфера. Для багатьох це ціла частина життя. На жаль, деякі спортсмени покинули спорт. Попри всі складні обставини, для деяких спортсменів вони стали навпаки додатковою мотивацією, оскільки є величезне бажання прославити свою державу.

4. Фінансові проблеми, відбуваються затримки, нестача коштів. Спорт відкинтий на декілька років назад. Дуже в цьому випадку рятує міжнародна підтримка, наших спортсменів запрошують на безкоштовні збори інші країни, розмішують на своїх базах.

5. Представники спорту стали на захист країни. На превеликий жаль, серед них є загиблі, це велика втрата. Є приклади, серед тих хто пішов на війну та продовжує свою спортивну кар'єру. Це неймовірно надихає, але вкрай складно.

6. Велика кількість спортсменів виїхали з України, передусім це жінки або юніори, поодинокі або у складах команд. І якщо представники національних збірних повернуться додому, то щодо перспективних дітей є побоювання, оскільки інші країни можуть забрати їх до себе. З небезпечних територій спортсмени виїхали в інші регіони й займаються зараз там. Зміна звичної обстановки, графіку та інші речі впливають на психічний стан, а отже, на можливий результат атлетів. Виходячи з цього, після закінчення війни, необхідно працювати над кращими пропозиціями для талановитої молоді. Це велика робота для усіх спортивних федерацій, які мають тримати на контролі такі важливі питання та співпрацювати нині з іншими федераціями по всьому світу.

Список використаних джерел:

1. План відновлення України. URL: <https://recovery.gov.ua/>
2. Проект Плану відновлення України. Матеріали робочої групи "Молодь та Спорт". URL: <http://surl.li/fbuzc>
3. Стратегія розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року. URL: <https://mizhiria-osvita.gov.ua/uploads/1-1.pdf>
4. Допис у Фейсбук Міністра молоді та спорту України Вадима Гутцайта. URL: <https://www.facebook.com/vgytzait/posts/10161388341998539>

УДК 352:364.1(477)

Борисенко В.Ю. аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування

Науковий керівник: Маматова Т.В. д.держ.упр., професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» м. Дніпро, Україна)

АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕЗІЛЬЄНТНОСТІ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ

Категорія «резильєнтність» (resilience), яка розглядається у сфері публічного управління як здатність системи – території/громади/спільноти – поглинати руйнівні

впливи і при цьому зберігати основні функції та структуру, є якістю, яку необхідно набуту, розвинути та безупинно вдосконалювати в межах держави, регіону чи громади.

Проблематика резильєнтності територіальних громад залишається у фокусі уваги науковців і практиків публічного управління різних країн вже багато років, зокрема, у роботах Kirmayer L., Sedhev M., Whitley R., Dandeneau S. & Isaac C. (2009), Lyon C. (2014), Maclean K., Cuthill M. & Ross H. (2014), Vaneekhaute L. E., Vanwing T., Jacquet W., Abelshausen B. & Meurs P. (2017), Cavaye J. & Ross H. (2019), Haggard R., Cafer A. & Green J. (2019), Koliou M., van de Lindt J. W., Therese P. McAllister, Ellingwood B. R., Dillard M. & Cutler H. (2020), Auckland S. & Kilpatrick S. (2021), Slingerland G., Edua-Mensah E., van Gils M., Kleinhans R. & Brazier F. (2022) [1–9]. Окремі дослідження і настанови розробляються саме для сільських громад, зокрема, Steiner A. & Atterton, J. (2015), Adam-Hernández A. & Harteisen U. (2019), Voinescu R. (2021) [10–12].

Результати аналізування публікацій і міжнародних документів свідчать, з одного боку, про складність і багатовимірність процесів забезпечення резильєнтності територіальних громад, зокрема сільських, з іншого – про значні теоретичні й практичні напрацювання, що можуть бути успішно адаптовані органами місцевого самоврядування до умов власної діяльності. Але на даному етапі розвитку країни можна констатувати, що потенціал упровадження міжнародно визнаних підходів у цій сфері використовується не повною мірою.

Зазначене актуалізує вирішення наукового завдання зумовленого наявністю протиріччя між нагальною потребою забезпечення резильєнтності сільських територіальних громад в Україні в умовах воєнного стану та в повоєнний період, формування, перегляду та реалізації політик і громадських ініціатив, спрямованих на забезпечення відновлення та подальшого сталого розвитку територій, і недостатністю концептуального та методичного забезпечення цих процесів. Об'єктом дослідження в галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» мають стати суспільні відносини, що виникають під час публічного управління процесами забезпечення стійкості та сталого розвитку територій і громад. Предметом дослідження – процеси забезпечення резильєнтності сільської територіальної громади в Україні.

Метою пропонованого дослідження є обґрунтування комплексу концептуальних положень щодо забезпечення резильєнтності сільської територіальної громади в Україні, а також розроблення методико-технологічного забезпечення відповідних процесів та їх безупинного вдосконалення. Для досягнення зазначеної мети визначено сім наукових завдань: схарактеризувати теоретичне підґрунтя дослідження процесів публічного управління у сфері забезпечення стійкості та сталого розвитку територій і громад (1); здійснити комплексний аналіз стану наукового опрацювання проблеми забезпечення стійкості (резильєнтності), ревіталізації та сталого розвитку територій і громад (2); вивчити особливості публічного управління процесами забезпечення резильєнтності територіальних громад в Україні у воєнний та повоєнний період (3); здійснити процесне моделювання системи забезпечення резильєнтності сільської територіальної громади в Україні (4); запропонувати механізми адаптування вимог і настанов міжнародних стандартів ISO серії 37100 щодо забезпечення резильєнтності сільської територіальної громади (5); запропонувати підхід до оцінювання зрілості органів місцевого самоврядування у сфері забезпечення резильєнтності сільської територіальної громади в Україні у повоєнний період (6); розробити рекомендації для органів місцевого самоврядування щодо розвитку професійної компетентності у сфері забезпечення резильєнтності територій і громад (7).

Дослідження буде виконуватися у межах науково-дослідної роботи кафедри державного управління і місцевого самоврядування «Забезпечення стійкості, ревіталізації та розвитку територій і громад в Україні» (2022-2024 рр., номер державної реєстрації 0122U002375).

Список використаних джерел

1. Kirmayer L., Sedhev M., Whitley R., Dandeneau S., Isaac C. Community Resilience: Models, Metaphors and Measures. *Journal of Aboriginal Health*. 2009. Vol. 5. P. 62-117. URL: https://www.researchgate.net/publication/281313001_Community_Resilience_Models_Metaphors_and_Measures.
2. Lyon C. Place Systems and Social Resilience: A Framework for Understanding Place in Social Adaptation, Resilience, and Transformation. *Society & Natural Resources*. 2014. Vol. 27. № 10. P. 1009-1023.
3. Maclean K., Cuthill M., Ross H. Six attributes of social resilience. *Journal of Environmental Planning and Management*. 2014. Vol. 57. № 1. P. 144-156.
4. Vaneeckhaute L. E., Vanwing T., Jacquet W., Abelshausen B., Meurs P. Community resilience 2.0: Toward a comprehensive conception of community-level resilience. *Community Development*. 2017. Vol. 48. № 5. P. 735-751.
5. Cavaye J., Ross H. Community resilience and community development: What mutual opportunities arise from interactions between the two concepts? *Community Development*. 2019. Vol. 50. № 2. P. 181-200.
6. Haggard R., Cafer A., Green J. Community resilience: A meta-study of international development rhetoric in emerging economies. *Community Development*. 2019. Vol. 50. № 2. P. 160-180.
7. Koliou M., van de Lindt J. W., Therese P. McAllister, Ellingwood B. R., Dillard M., Cutler H. State of the research in community resilience: progress and challenges. *Sustainable and Resilient Infrastructure*. 2020. Vol. 5. № 3. P. 131-151.
8. Auckland S., Kilpatrick S. Restoring community cohesion through positive education: applying a community resilience model. *International Journal of Lifelong Education*. 2021. Vol. 40. № 5-6. P. 561-575.
9. Slingerland G., Edua-Mensah E., van Gils M., Kleinhans R., Brazier F. We're in this together: Capacities and relationships to enable community resilience. *Urban Research & Practice*. 2022. Vol. 0. № 0. P. 1-20.
10. Steiner A., Atterton, J. Exploring the Contribution of Rural Enterprises to Local Resilience. *Journal of Rural Studies*. 2015. Vol. 40, P. 30–45. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jrurstud.2015.05.004>.
11. Adam-Hernández A., Harteisen U. A Proposed Framework for Rural Resilience – How can peripheral village communities in Europe shape change? *AGER: Revista de Estudios sobre Despoblación y Desarrollo Rural (Journal of Depopulation and Rural Development Studies)*. 2019. № 28, P. 7–42. URL: <https://doi.org/10.4422/ager.2019.05>.
12. Voinescu R. Recovery and Resilience in The European Rural Areas. Response Measures in The Context of the Covid-19 Pandemic. *Euroinfo, Institute for World Economy, Romanian Academy*. 2021. Vol. 5(4). P. 46–60. URL: <https://ideas.repec.org/a/iem/eurinf/v5y2021i4p46-60.html>.

УДК 351:374, 352/353

Гладков К.Ю., аспірант спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування Науковий керівник: Бородін Є.І., д.і.н., професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування

(Навчально-науковий інститут державного управління Національного технічного університету «Дніпровська політехніка», м. Дніпро, Україна)

МІЖІНСТИТУЦІЙНА КООРДИНАЦІЯ ТА КОМУНІКАЦІЯ ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Позашкільна освіта в Україні є окремим складником у структурі освіти, що має на меті забезпечення всебічного розвитку особистості відповідно до її потреб, здібностей

Матеріали XIII Міжнародної науково-технічної конференції аспірантів та молодих вчених «Наукова весна» 2023